

Prima instanță, Jud. Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: V. Gîrleanu
Instanța de recurs, Curtea de Apel Chișinău:
N. Cernat, N. Simciuc, A. Pahopol
Instanța de revizuire, Curtea de Apel Chișinău:
N.Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 2r-198/16

D E C I Z I E

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală
Valentina Clevadi

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova împotriva lui Andrei Zosim și executorului judecătoresc Roman Talmaci cu privire la anularea încheierii nr. 003-744/15 din 13 mai 2015 privind încasarea cheltuielilor de executare,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015,

c o n s t a t ă

La 22 mai 2015 Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a depus cerere împotriva lui Andrei Zosim și executorului judecătoresc Roman Talmaci, solicitînd anularea încheieri nr. 003-744/15 din 13 mai 2015 privind încasarea cheltuielilor de executare.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 iulie 2015, cererea depusă de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova împotriva lui Zosim Andrei și executorului judecătoresc Roman Talmaci cu privire la anularea încheieri nr. 003-744/15 din 13 mai 2015 privind încasarea cheltuielilor de executare a fost admisă parțial. S-a casat parțial încheierea executorului judecătoresc Roman Talmaci nr. 003-744/15 din 13 mai 2015 privind încasarea cheltuielilor de executare în sumă de 4 483,67 lei, diminuînd suma pîna la 2 491,83 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, au fost respinse recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și executorul Judecătoresc Roman Talmaci și menținută încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 iulie 2015.

La 20 noiembrie 2015, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie

2015, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei recurate cu reținerea pricinii în instanța de recurs în vederea examinării recursului motivat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire a Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova depusă împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015.

La 28 ianuarie 2016, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Finanțelor a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova.

În susținerea recursului Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a invocat că fără a supune examinării recursul motivat, au fost încălcate normele de drept material, și anume cum ar fi, omisiunea debitorului Zosim Andrei de a respecta prevederile art.13¹ alin.(2) și (3) al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în coroborare cu art.36¹ alin.(1) al Legii nr.847 din 24 mai 1996 privind sistemul bugetar și procesul bugetar, a fost interpretat în mod eronat legea (art.36¹ alin.(4) în coroborare cu alin.(1) al Legii nr.847 din 24 mai 1996, fără a fi dată o apreciere corectă argumentelor invocate de Ministerul Finanțelor, că în speță nu poate fi dispusă plata onorariului și a cheltuielilor de executare. Susține recurentul că instanța de revizuire a încălcat normele de drept material, interpretând în mod eronat art.449 lit.b) CPC, deoarece recursul motivat al Ministerului Finanțelor nu a fost anexat la dosar și nu a fost examinat de către instanță.

La 09 februarie 2016, în adresa intimațiilor Zosim Andrei, executorului judecătoresc Roman Talmaci și Ministerului Justiției a fost expediată copia recursului declarat de către Ministerul Finanțelor cu înștiințarea depunerii referințelor.

Părțile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Potrivit art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate

măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că în cazul când se invocă temeiul de revizuire – devenirea cunoscută a unor circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente. Esențial este ca revizuentul să nu fi știut anterior pronunțării hotărîrii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și nici să nu fi avut posibilitatea de a le cunoaște. De asemenea, este absolut necesar ca circumstanțele și faptele respective să fie fundamentale și obligatorii pentru a justifica retractarea unei hotărîri judecătorești rămase irevocabile.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de judecată ierarhic inferioară nu s-a expus asupra cererii de recurs motivate, care ar fi fost recepționată de către Curtea de Apel Chișinău, or acest argument nu constituie temei de revizuire și nu se încadrează în prevederile art.449 lit.b) CPC.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia Curții de Apel Chișinău privind respingerea ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015.

Concomitent, se evidențiază că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449 – 453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului că, o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roșca c. Moldovei*, hotărîrea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6§1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat.

Astfel, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărîri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

În această ordine de idei, și avînd în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de către Ministerul Finanțelor, în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului speța Popov (2) c. Moldovei din 06 decembrie 2005, definitivă din 06 martie 2006.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, în pricina civilă la cererea Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova împotriva lui Andrei Zosim și executorului judecătoresc Roman Talmaci cu privire la anularea încheieri nr. 003-744/15 din 13 mai 2015 privind încasarea cheltuielilor de executare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioala

Valentina Clevadi